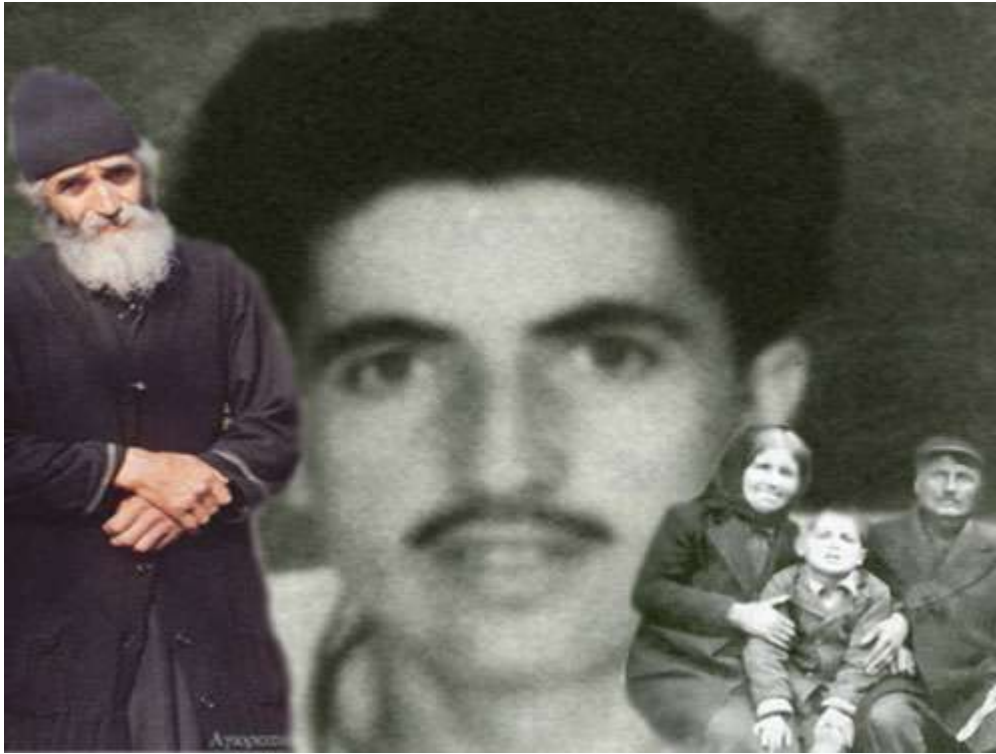

Τον Θεό τον βάζουν σήμερα στην άκρη.

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο Καλός Θεός μας δίνει πλούσιες τις ευλογίες Του. Να μη δείχνουμε αχαριστία και Τον παροργίζουμε, γιατί έρχεται “η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας” - μη γένοιτο. Στην εποχή μας δεν πέρασαν οι άνθρωποι ούτε πολέμους ούτε πείνα και λένε ότι δεν έχουν ανάγκη και από τον Θεό. Τα έχουν όλα και γι’ αυτό δεν εκτιμούν τίποτε. Αν όμως έρθη δύσκολος καιρός, πείνα κ.λπ., και δεν έχουν τι να φάνε, τότε θα εκτιμήσουν και το ψωμί και την μαρμελάδα και όσα θα στερηθούν. Άμα δεν δοξάζουμε τον Θεό, επιτρέπει ο Θεός να έρθη μια δοκιμασία, για να εκτιμήσουμε τα πράγματα. Ενώ, όταν τα εκτιμούμε, δεν επιτρέπει ο Θεός να συμβή τίποτε το κακό.

Παλιότερα που δεν υπήρχαν αυτές οι μεγάλες ευκολίες, και η επιστήμη δεν είχε προχωρήσει τόσο, αναγκάζονταν οι άνθρωποι σε όλες τις δυσκολίες να καταφεύγουν στον Θεό, και ο Θεός βοηθούσε. Τώρα, επειδή η επιστήμη προχώρησε, τον Θεό Τον βάζουν στην άκρη. Πάνε χωρίς Θεό σήμερα. Υπολογίζουν: “Θα κάνουμε τούτο, θα κάνουμε εκείνο”. Σκέφτονται την πυροσβεστική, σκέφτονται τις γεωτρήσεις, το ένα, το άλλο... Αλλά χωρίς Θεό τι θα κάνουν οι άνθρωποι; Οργή Θεού θα φέρουν. Βλέπεις, όταν δεν βρέχη, δεν λένε: “Θα κάνουμε προσευχή”, αλλά “θα κάνουμε γεώτρηση”. Και το κακό είναι ότι με αυτά τα μέσα που υπάρχουν, σιγά-σιγά όχι μόνον οι άπιστοι σκέφτονται έτσι, αλλά ακόμη και οι

πιστοί αρχίζουν να ξεχνούν την δύναμη του Θεού. Το καλό είναι που μας ανέχεται ο Θεός. Αλλά την Πρόνοια του θεού ούτε καν την καταλαβαίνουν οι άνθρωποι. Μια παρέα έλεγε: “Δεν έχουμε ανάγκη από τον Θεό, έχουμε γεωτρήσεις”. Ενώ τώρα πρέπει να παρακαλέσουμε πιο πολύ τον Θεό να κάνη διπλό θαύμα, γιατί έχουν αλλοιώσει την φύση οι άνθρωποι με αυτά που κάνουν. Παρατηρούσα τα σύννεφα, πήγαιναν αλέ-ρετούρ. Μαζεύονταν από εδώ, πήγαιναν εκεί, μια πάνω-μια κάτω. Φυσάει και τα παίρνει ο αέρας τα σύννεφα και αντί οι άνθρωποι να πουν, “τώρα πρέπει να κάνη διπλό θαύμα ο Θεός, για να κρατήση τα σύννεφα”, λένε, “δεν έχουμε ανάγκη από τον Θεό”. Ευτυχώς που ο Θεός δεν παίρνει τοις μετρητοίς ό,τι λέμε, αλλιώς θα μας έκανε...

Χτυπούν σε βάθος εκατό-εκατόν πενήντα μέτρα κάτω για νερό και δεν βρίσκουν νερό. Στο Ναύπλιο χτύπησαν μέχρι εκατόν ογδόντα μέτρα κάτω και έβγαλαν θαλασσινό νερό. Άλλοι πάλι είπαν τον Έλενο ποταμό να τον πάνε στην Αθήνα. Δέκα χρόνια θέλουν να τον πάνε στην Αθήνα και τι έξοδα! Και πάλι θα τελειώση το νερό. Δεν λένε ένα “ήμαρτον” οι άνθρωποι. Σε ένα κουσοχώρι, τώρα με την ανομβρία, πήγε ένας πολιτικός και τους είπε ότι με ένα σύστημα θα καθαρίσουν τα νερά από τους βόθρους, για να έχουν νερό να πίνουν. Και το θεώρησαν σπουδαία ιδέα! Αυτό και μόνο σαν λογισμός δεν στέκει. Δήτε πού φθάνουν, να πίνουν -με συγχωρήτε- τα ούρα τους οι άνθρωποι! Να το κάνουν αυτό σε μια πόλη που έχουν ξεφύγει οι άνθρωποι, δικαιολογείται κάπως, γιατί έχουν παρασυρθή από το κοσμικό πνεύμα. Αλλά σε ένα κουτσοχώρι το να τους βρη ένας σαν λύση να καθαρίζουν τα ούρα τους και να τα πίνουν, να το θεωρούν σπουδαίο και να μη στρέφουν λίγο το βλέμμα τους στον Θεό, να πουν ένα “ήμαρτον”, για να ρίξη ο Θεός νερό, είναι φοβερό!

Και στο Άγιον Όρος πήγαν από ένα Μοναστήρι να φυτέψουν πεύκα, για να τα εκμεταλλευθούν μετά και να κάνουν χαρτί! Ξεράθηκαν όλα, ήρθε η τιμωρία από τον Θεό. Καλά, βρε παιδί, χαρτοπετσέτες και χαρτί υγείας θα βγάζει το Άγιον Όρος; Καταλάβετε; Έκαναν τον κόπο τα φύτεψαν και όσα φύτεψαν -οργή Θεού!- ξεράθηκαν όλα!

- Γέροντα, κατάλαβαν ότι δεν ήταν σωστό;

- Αχ, πού να καταλάβουν! Μετά έφεραν μηχανήματα από την Γερμανία, να κάνουν γεώτρηση, να βγάλουν νερό! Χάθηκε και το νερό που υπήρχε. Βλέπεις, άμα φύγη η ευαισθησία η πνευματική, πού οδηγεί η εμπορική αντιμετώπιση; Γι’ αυτό σιγά-σιγά χάνεται από τον Μοναχισμό αυτή η ευλάβεια. Δεν καταλαβαίνουν ότι, αν δεν βρέξη, θα χαθούν και τα νερά που υπάρχουν. Χρησιμοποιούν μόνον την λογική, και τον Θεό Τον βάζουν στην άκρη.

Αναφέρεται στην Παλαιά Διαθήκη ότι σε μια πολιορκία της Σαμαρείας από τους Σύριους είχε τελειώσει και το νερό. Έπεσε δυστυχία, ψοφούσαν τα ζώα και έφθασαν οι μητέρες να τρώνε τα παιδιά τους. Πάει ο Προφήτης Ελλισαίε στον οικονόμο του βασιλιά Ιωράμ και του λέει: “Τα ζώα ψόφησαν, οι άνθρωποι

πεθαίνουν από την πείνα, αλλά ο Θεός θα βοηθήσει". Ο οικονόμος, που τα τακτοποιούσε όλα με την λογική, του λέει: "Πώς θα βοηθήσει; Από τον ουρανό θα στείλει ο Θεός;" Τότε ο Προφήτης του είπε: "Αύριο ο Θεός θα στείλει βοήθεια, αλλά εσύ δεν θα την χαρής". Και πράγματι την επόμενη μέρα έφερε ο Θεός τέτοιο πανικό στο εχθρικό στρατόπεδο -άκουγαν οι εχθροί ποδοβολητό αλόγων, θόρυβο αρμάτων, βούιζαν τα αυτιά τους και νόμιζαν ότι ήσαν Αιγύπτιοι για ενίσχυση- που το έβαλαν στα πόδια και άφησαν σκηνές, τρόφιμα, όπλα, ό,τι είχαν. Και καθώς επέστρεφαν έντρομοι στην πατρίδα τους, άφηναν στους δρόμους τα ιμάτια και τα πολεμοφόδιά τους. Εν τω μεταξύ τέσσερις λεπροί Ισραηλίτες που ήταν έξω από την πόλη, είπαν: "Δεν πάμε στο εχθρικό στρατόπεδο μήπως βρούμε τίποτε να φάμε; Έτσι και αλλιώς θα πεθάνουμε". Πλησιάζουν μια σκηνή, άδεια. Πλησιάζουν άλλη, άδεια. Πουθενά εχθροί! Παίρνουν τρόφιμα, πράγματα, ολόκληρα τσουβάλια. Ειδοποίησαν ότι οπισθοχώρησαν οι εχθροί, αλλά οι Ισραηλίτες νόμισαν ότι είναι σχέδιο. "Θα κρύφτηκαν οι εχθροί, είπαν, για να ανοίξουμε τις πύλες και να μπουν μέσα". Τότε ένας αξιωματικός είπε: "Πέντε ζώα μας έμειναν. Δεν στέλνουμε στρατιώτες να δουν τι συμβαίνει;" Πήγε κάθε στρατιώτης προς μια κατεύθυνση και, όταν επέστρεψαν, είπαν: "Οι εχθροί έφυγαν πανικόβλητοι και άφησαν ό,τι είχαν". Τότε έτρεξαν όλοι οι Ισραηλίτες να βγουν από το κάστρο, για να πάρουν τρόφιμα κ.λπ. Και καθώς έβγαιναν, τσαλαπάτησαν τον οικονόμο στην είσοδο του κάστρου, που προσπαθούσε να επιβάλει την τάξη. Έτσι, όπως είχε πει ο Προφήτης Ελισαίε, ο οικονόμος είδε την βοήθεια του Θεού, αλλά δεν την χάρηκε. Βλέπετε πώς ο Θεός τα τακτοποίησε όλα;

Πηγή: elderpaisios.blogspot.gr